

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 6. De sinceritate qua requiri debet Sacerdos ad participanda ejus
sacrificia, siue ad quidvis aliud cum ipso communicandum. Væ duplici
corde. Ecclesi. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

sua propria voluntate, quæ quod facit bonum, corumpit.

Prov. 29. Hinc aptè Sapiens, *Multi homines misericordes vocantur, virum autem fidelem quis inveniet?* Quasi diceret, sat multi sunt, qui aliqua misericordix opera exercent, & hi vulgò vocantur misericordes: sed non sunt coram Deo, nisi sint fideles: id est nisi sua illa misericordix opera faciant ex fidelitate quâ debent respondere gratis, & donis acceptis in sua vacatione, adeo ut tot itaque faciant, quanta ab eis exigit Deus: hoc est enim esse fidelem, tam fideliter sibi data expendere, quantum ille velit, qui expendenda dedit.

Sed talem virum quis inveniet? Rarus est & penè nullus, quia nullus se vult dirigi, & dum suo quis potius, quam Directoris consilio regitur, magis spectat quid velit, quàm quod Deus: sicque fidelitatem illam non assequitur, quæ in una Dei voluntate peragenda consistit.

Vide quantum in his deficias, & prospice, *Numquid vult Dominus holocausta & victimas, & non potius ut obediatur voci Domini? Pro eo ergo quod abjecisti sermonem Domini, abjecit te Dominus, id est, abjecit & recusavit opera tua, Durum certè, sic abjecta opera tua! Sed quanto durius sic abjectum sermonem Domini.* *1. Reg. 15.*

F E R I A S E X T A.

DE SINCERITATE, QVA REQVIRI DEBET SACERDOS, AD PARTICIPANDA EJUS SACRIFICIA.

SIVE AD QUIDVIS ALIUD CUM IPSO
COMMUNICANDUM.

Rogabitque pro eo, coram Domino, & faciet sacrificium pro peccato.
Levit. 14.

V E R I T A S P R A C T I C A.

Væ duplici corde. *Ecclesi. 2.*

SENSVS & RATIO est, quia væ homini illi qui fide, & dissimulatè cum Deo agit.

Sed qui duplex est corde cum Direttore, sic fide & dissimulatè agit cum Deo.

Ergo væ duplici corde; Ac proinde hic maxime procurandum est quod ait Apostolus; In simplicitate cordis & sinceritate Dei, & non in sapientia carnali. *2. Cor. 1.*

I. P U N C T U M.

LICET Leprosi pro se orarent, & munera sacrificanda offerrent, non id tamen sufficiebat illis mundandis: sed præterea Sacerdos pro ipsis rogabat Dominum, & faciebat sacrificium, quod fusè describitur Levitici decimo quarto. Sic planè nobis parum est, aut certè minus esse putandum est, quidquid egerimus, nisi Sacerdos potentissimo illo sacrificio, quod quotidie in Ecclesia immolatur, nos adjuvet, & nisi propterea illum adeamus & requiramus, ad peculiarem ejus sacrificiorum parti-

icipationem nobis conciliandam: sicut quondam amicis Job dictum est ab ipso Domino: *Itè ad servum meum Job, & efferte holocaustum pro vobis. Job autem servus meus orabit pro vobis: faciem ejus suscipiam, & non imputabitur vobis stultitia.* Sic nobis dictum putemus, si perfectè satisfactum Deo volumus, *Job. 40.*

Hoc videlicet est quod satis liberè & frequenter facimus, cum nos eorum precibus, & sanctissimis Sacrificiis commendamus: nihil frequentius, nihil vulgarius; sed utrum id in simplicitate cordis, & sinceritate Dei dicatur, tu de te videris. Certè periculum est, ne id potius assentatorè, vel solitè urbanitatis gratia usurpetur, quàm ex ea sinceritate animi, quâ procedendum esset. Itane revera sentis te illius Sacrificiis indigere, cui te vis commendatum, ut qui te ipso parum possis, parum tibi prosis: & nisi ejus salutaris præsidio adjuveris, te minus idoneum & sufficientem esse, qui divinum tibi Numen propities? Hæc est illa simplicitas cordis, & sinceritas Dei, quâ non modo roganda essent sacerdotis merita, & Sacrificia, sed quidquid universim cum eo agitur de negotio salutis & animæ, sic sincerè communicandum esset.

Verum,

Ecd. 2. Verum, ut dixi, multum in hac parte deficiamus, & tam longè absumus ab illa simplicitate, & sinceritate mentis, quam longè abest à simplicitate, duplicitas cordis. *Sed vae duplici corde, ait sapiens & labius selestis & peccatori terram ingreditur diebus suis.*

Hoc modò est expendendum diligentius, sic discutendo. Dubitari non potest, quin sit vae homini illi, qui fictè & simulatè cum Deo agit. Nam vel existimat id Deum nosse, vel ignorat: si putat Deum nosse, ut certè novit omnium corda, nonne est aperte illum irridere, sic velle dissimulatè cum eo agere? Nonne est illud *cor pravum*, quod dicitur, *abominabile Dominò*? Quod si putat Deum ignorare, & sese ab eo quodammodo posse abscondere, quid injuriosius Deo? quid divinæ Scientiæ & Sipientiæ magis oppositum? *Vae qui profundi estis corde, ut à Dominò abscondatis consilium!* Id est, ut putetis posse abscondi. Atque hancipie Deus inter alias rationem reddit, cur illos præcipuè puniat, qui seputant Deum celare sua consilia; *Ut sciant, inquit, omnes ecclesia, quia ego sum scrutans renes, & corda, & dabo unicuique vestrum secundum opera sua.* Felices qui sapere possunt, alienis damnis: Infelix ille, cujus poena proponitur ad exemplum & terrorem. *Scio Deus meus quod probes corda, & simplicitatem diligas;* Vide an possis hoc Deo sincerè cum Davide dicere.

II, PUNCTUM.

SED duplex corde cum Directore, sic fictè & dissimulatè cum Deo agit.

Jacobi 4. Nam duplicem esse corde, perinde est ac fictè, & dissimulatè cum Deo agere. *Purificatio corda, duplices animo*, licet verò immediatè cum Deo non is agat, qui fictè & dupliciter cum aliquo agit, sic tamen cum Deo agere dicendus est, quatenus non ignorat à Deo veritatem, & puniendam quamlibet duplicitatem: non ignorat sibi propterea rationem Deo reddendam, non ignorat quod dicit sapiens, *Abominatio Domini est omnia illuser*, sive sit illusor Dei, sive hominum, *abominatio Domini est.* Quod certè hic eò verius cenferi debet, quò illa duplicitas agitur in negotio salutis, quod est negotium Dei, & cum Sacerdote agitur, qui Deum magis repræsentat quàm quis alius. Vnde id certius dici possit quod est in actis Apostolorum, *non es mentitus hominibus sed Deo.*

Hoc autem potissimum accidit, cum vel ex *Haynouse Pars prima.*

cusantur peccata, vel prætenduntur excusationes, cur aliquid non fiat: vel cum ita proponitur aliquod dubium, ut cogas quodammodo Directorem respondere ad tuam mentem, dissimulando aliqua quæ si sincerè diceres, aliter responderet; *O plene omni dolo & omni fallacia! DO* *ibid. 13.* *CVERTUNT linguam suam loqui mendacium, in* *Ier. 9.* *quit Propheta, ut iniquè agerent, laboraverunt.* Quod sic declarat S. Gregorius. *Qui amici esse* *3. p. Pass.* *veritatis potuerunt sine labore, ut peccent, laborant: cumque vivere simpliciter renuunt, laboribus exigunt, ut moriantur.* Nam plerumque in culpa deprehensi, dum quales sint cognosci refugiunt, sese sub fallacia velamine abscondunt, & hoc quod peccant, quòdque iam aperitè cernitur, excusare moliantur: ita ut, sèpè is qui eorum culpas carripere studet, aspersa falsitatis nebulis eductus, penè amisisse se videat quod de eis iam certum senebat; unde rectè sub *Judaa* specie per prophetam, *Is. 34.* *contra peccantem animam, excusantemque se, dicitur: ibi habuit forviam hericium.* Hericij quippe nomine, impuram mentis, seseque callidè defendentis duplicitas designatur, qui videlicet hericium dum apprehenditur, & caput eius cernitur, & pedes videntur, & corpus omne conspicitur: sed mox ut apprehensus fuerit, semetipsum in sphaeram colligit, & pedes introrsus subtrahit, caput abscondit, & supra tenentis manus totus simul amittitur, qui totus simul ante videbatur. Sic nimium, sic impura mentes sunt, cum in suis excessibus comprehenduntur.

Videri possunt, quæ plura hic habet S. Doctor, & iis non modò conveniunt, qui se excusant in peccatis iam perpetratis, sed iis etiam qui ne peccate deinceps videantur, excusant falsò aliqua, vel, ut dixi, dissimulatè proponunt dubia, & supponunt incerta vel falsa; *filij sunt illi mendaces, de quibus Propheta, filij nolentes audire legem Dei, qui dicunt videntibus, nolite videre: & aspicientibus, nolite aspicere nobis ea quæ rectè sunt.* *Loquimini nobis placentia, videte nobis erro* *Is. 30.* *res; Auferit à me viam, declinat à me semitam, cessat à facie nostra sanctus Israël.*

Tu licet fortè non loqueris, nec propterea tibi hæc convenire credes: sed putasne esse aliquos, qui sic aperte loquantur? Vix est ullus tam vecors & impius. At verò cum multi sint, qui id corde sentiant, & de quibus alibi dicitur, *Labia dolosa in corde, & corde loquuti sunt:* Tibi magis *Ps. 11.* *timendum est, ne ex his fortè sis, quàm præsumendum audacius, te ex illis unum non esse. Sa-* *Eccles. 11.* *piens quocumque audieris, ad se adjiciet.*

III, PUNCTUM.

III. PUNCTUM.

V igitur duplici corde, sicut va homini illi qui sic fide & dissimulare cum Deo agit. Nam ut habet Sapiens, Spiritus sanctus disciplina effugiet fictum. Hoc est, seminare mala in sulcis iniustitia, quod vetat Ecclesiasticus, ne metas ea in septuplum. Nam vel additur hæc duplicitas peccato ut excusetur, vel isti duplicitati adjungitur quædam gloriatio, & palpatio mentis, quasi cautè & prudenter egeris, sic animum obtegendo: vel denique se aliis etiam prudentiores & cautiores credunt; unde est illud S. Gregorii. Speciale est duplicisim malum, quia dum perversa, & duplici actione, ceteros fallunt, quasi prastantius ceteris prudentes se esse gloriantur; & quia distinctionem retributionis non considerant, de damnis suis miseri exultant: audiunt autem quomodo super illos propheta Sophonias, vim divina animadversionis intendat, dicens: ecce dies Domini venit magnus, & horribilis dies illa; dies ira, dies tenebrarum & caliginis, dies nebula, & turbinis, dies tuba & clangoris, super omnes civitates munitas, & super omnes angulos excelsos. Quid enim per civitates munitas exprimitur, nisi suspecta mentes, & fallaci semper defensione circumdata, que quoties eorum culpa corrumpitur, veritatis ad se jacula non admittunt? Et quid per excelsos angulos, nisi duplicitas impura mentis intelligitur? duplex quippe semper est in angulis paries, Quid per angulos parietis, nisi impura corda signantur? qua dum veritatis simplicitatem fugiunt, ad semetipsa quodammodo duplicitatis perversitate replicantur. Et quod est desertus, apud cogitationes suas in fastu prudentia, ex ipsa se culpa impuritatis extollunt. Dies igitur Domini. Et quæ plura illic habet, nec non in mo-

ralibus ad hæc verba Job, *Ruga mea testimonium dicunt contra me. Quid per rugas nisi duplicitas? Ruga sunt omnes Ecclesia, qui in ea dupliciter vivunt, has rugas in electis suis Ecclesia non habet, quia nescit aliud de se foris ostendere, & aliud intus habere, unde Apostolus vocat Ecclesiam non habentem maculam aut rugam.*

Ne putes hæc temerè seu gratis dici, res enim gravior & verior est, quàm fortè sentias. Cogita quantum abhorres ab eo quem scires tecum fide, & simulatè agere, à quo scires te decipi; Quàm iniquus ille esset Sacerdos, quàm impius qui tecum deose procederet! Tu veiò si teipsum perdis, simulatè cum illo agens, an putas levius esse crimen? an putas te minus perditam? Itane cum Medico de corporis valetudine ageres? Itane de re civili & temporali cum homine confers, à quo res pendet, à quo consilium expectas vel iudicium? Nonne feriò, nonne ex animo, nonne omni priorius modo rem tractas, quo felicius successuram putas? Jam verò in animi tui negotio, in æternitatis causa, in re omnium negotiosissima, tu quasi joco ludes, aut quasi ludus esset, sic Sacerdotem illudere, sic te à teipso illudi? O insensate quis te fascinarvit?

Audi hoc postremum Sapientis monitum; Nescis incredibilem timori Domini: & ne accesseris ad illum duplici corde: ne fueris hypocrita in conspectu hominum, & non scandalizeris in labiis tuis: attende in illis ne fortè cadas, & adducas anime tue inhonorationem, & revelet Deus absconsa tua, & in medio Synagoga elidat te, quoniam accessisti malignè ad Dominum, & cor tuum plenum est dolo, & fallacia.

13. Mor. 4

Ephes. 5.

Gal. 3.

Eccles. 1.

SAB-